

som ikke bryder sig om Danmark eller om det, der er dansk.

Når nye hundreder og atter hundreder udlændinge gøres til danske statsborgerere, advarer Dansk Folkeparti gang på gang imod dette vanvid. Men der er ikke spor at gøre: Folketingets flertal tromler konsekvent alle fornuf-tige argumenter i smadder, for Folketingets fler-tal er simpelt hen ligeglad, sagen er blevet lige-gyldig. Men hvis den danske befolkning bare anede, hvordan disse statsborgerskaber bliver tildelt, ville der faktisk lyde et ramaskrig.

Jeg tror, at nogle af os i Dansk Folkeparti, som ude på møder jævnlige omtaler denne sag, kun-ne fortælle lange historier om, hvordan vælger-ne reagerer, når vi fortæller om, hvordan det foregår. Men heldigvis for Folketingets flertal har man åbenbart haft held til at alliere sig med pressen, som desværre konsekvent ikke omtaler indfødsretproblemerne.

Det er selvfølgelig logisk, at når man taler om udlændingeudgifter, bliver man nødt til at sætte dem i forhold til andre ting. Det er en kendsger-ning – og vi har det jævnlige til debat her i Fol-keetinget – at der er grupper her i samfundet, som ikke får det, de faktisk burde have. Jeg har før omtalt, at hvis folkepensionister ikke får den folkepension, de efter Dansk Folkepartis mening skal have, og hvis ventelisterne ikke kan blive nedbragt så hurtigt, som Dansk Folkeparti ønsker, er årsagen selvfølgelig, at der efter fler-tallets mening herinde ikke er penge til det. Men det er urimeligt, at vi ikke prioriterer bedre, og for Dansk Folkeparti skal der ikke herske tvivl om, at danske borgere kommer i første række. Det er vi ikke spor kede af at sige, tværtimod synes vi, det er en pligt for politikere, der er valgt i Danmark, først og fremmest at varetage danske borgeres interesser.

Så vil jeg godt sige lidt om regeringskonfe-rencen og EU. Jeg synes, det er ærgerligt, at en så vigtig debat kommer på i en sen natstetime her i Folketinget. Det er i forvejen ikke ret meget, man udadtil diskuterer forholdene omkring regeringskonferencen og EU, og så er det sim-pelt hen ærgerligt, at på det sted, hvor tingene bliver afgjort, i det forum, hvor politikerne debatterer og diskuterer, kommer en regerings-konferences eventuelle resultat til debat i en sen natstetime. Sådan var det jo i går nat her i Folke-tinget.

Det er meget begrænset, hvad Dansk Folke-parti har fået at vide med hensyn til, hvad der foregår i disse dage i forbindelse med regerings-

konferencen i Noordwijk. Statsministeren har jo desværre taget et meget usædvanligt skridt ved kun at orientere nogle af Folketingets medlem-mer, der sympatiserer med en føderalistisk udvikling i Europa. Det er efter Dansk Folke-partis opfattelse en skandale, at Folketinget måtte gennemføre en så vigtig debat på et meget mangelfuldt grundlag, oven i købet med en ganske latterlig forklaring fra statsministerens side om, at han ikke havde tid, fordi han skulle til Paris. Det kan da ikke have været en overras-kelse for statsministeren eller andre, at der skulle underskrives en aftale mellem NATO og Rusland.

Hvis statsministeren virkelig havde ønsket på demokratisk vis at give alle Folketingets med-lemmer en fair og ordentlig behandling, kunne det selvfølgelig sagtens være sket; f.eks. om mandagen, hvor alle unionsvennerne blev ori-enteret. Men hele dette forløb viser, hvad danskerne kan vente sig i forbindelse med en kom-mende folkeafstemning om Maastricht 2 eller Amsterdam, eller hvad den nye traktat nu kom-mer til at hedde: Alle sammensværgelsesmidler vil blive taget i anvendelse for at banke de besværlige danskere på plads. Forbrødringen her i Folketinget aftegnede sig allerede i man-dags, og så godt som den samlede danske pres-se er stort set også på plads.

Blandt argumenterne for ophævelse af Dan-marks 4 Edinburgh-forbehold vil givet være asylpolitikken. Helt bagvendt er det nemlig så småt lykkedes at bilde danskerne ind, at vi vil modtage langt færre flygtninge, såfremt det hele i fremtiden bare bliver styret fra Bruxelles. De danskere, der tror på den, kender ikke Europa-Parlamentet. At overlade Danmarks asylpolitik til dette tåbelige Mickey Mouse-parlament ville være som at komme fra asken i ilden. Et parla-ment, som i den grad sviner med pengene, væl-ter sig i store fester og luksuøse rejser, hvor parla-mentsmedlemmerne i stor udstrækning svindler og bedrager med diæter og transport-udgifter, og hvor de såkaldt humanistiske lob-byister snor sig og har kronede dage.

Hvordan kan man i sin vildeste fantasi over-hovedet forestille sig, at dette lobbycirkus vil kunne styre Danmarks asylpolitik? Nej, må vi så bede om indenrigsministeren. Hende kan man i hvert fald vippe af posten, hvilket Dansk Folke-parti agter at drage omsorg for i forbindelse med det næste folketingsvalg, men samme direkte og korte proces har danskerne ikke mulighed for, når det gælder Europa-Parlamen-